

"Els deixebles per por dels jueus tenien tancades les portes del lloc on es trobaven" (Joan 20,19)

La por ens fa tancar les portes, les de casa i les del cor. Com més gran és la por, més potent és el tancament. A més por més portes tancades, Por dels paranys externs, por de nosaltres mateixos, por del desconegut, del diferent, del que no és dels nostres, por... por...por.

Sota l'ombra de la por, de la manca d'autoestima, dels complexos, de la inseguretat personal....va creixent l'herba del dubte, de la prudència, del raonament, de la fugida del que és nou, d'un egoisme ben instal·lat.

El món es va fent petit, les relacions reduïdes, les amistats poques i ben controlades, i va augmentant la consciència dels paranys i l'ansietat del que ens pot passar si obrim massa les portes del nostre cor.

Potser sí que hi estem bé en el reclus de la nostra llar interior, quasi tot controlat i dissenyat segons uns criteris ben dotats d'assegurances.

Però quin avorriment !!, quina soledat !!, quin buidament !!. És aleshores quan ens mirem el melic, quan una menuda distorsió ens porta urgentment a la consulta, quan ens mirem una i altra vegada al mirall per veure la possible mala cara i els més insignificants símptomes de moltes possibles malalties.

Entenem que és lògic que els deixebles de Jesús tinguessin por dels dirigents jueus, després del que havia passat. És clar que sí que ho comprenem. També comprenem coses i situacions semblants. Però, per què no telefonem a aquella persona que tan amablement et va tractar? Per què no fas participar una mica més els altres de les teves qualitats? Per què d'entrada el no és la paraula que et surt espontània?

Més coratge, més imaginació, més audàcia, més participació, més confiança, més capacitat de protesta, més acció....Jesús deia una i altra vegada.. "Soc Jo, no tingueu por". Ells es pensaven que era un fantasma, i era Ell.

Si aspirem que un altre món sigui possible hem d'anar desfent també aquells fantasmes interiors que ens impedeixen el nivell de justícia, llibertat i amor a què som cridats.

Jesús Renau sj
